

**Kandahar. Kabul
Vol.3, No.12, Hut 1341
(February 1964)**

د افغانستان نهی ګارښه د معظمه اعلامی حضرت په حضور کې

بنای اعلای سردار همچو داؤد د افغانستان صدر اعظم د صدارت عظمی د مقام او د هنده د سهیرو هستهی لیقی نو فصلی د نهضه همچو گلار دوری څخه و روسته د حوت پر ۱۷۰ نیمه له د غی و ظینی څخه خپله استعفا د معظم اعلیه هضرت حضی ره و رهاندی گره چی شاهزادات و هفله او عالیقدر جلاله همآب د گئور همه یو هنف د گانو او صنایع و وزیر ٹی دنوی حکومت د نشیکیل دیاره هامزه د گر.

د گئور هحمدیو هب د هوت د ۲۲ ور لخی د هاز یگر په
خایرو و بچو د ملی گازه ذات حضور ته و رغی او د
خپلی گاینی غرمی نی هعرفی گرل چی یادی
هخ کی لیدل گپنی

د بنداغلی سردار محمد داؤد

د پیغام متن ڏو طنوالو په نامه

چی په کابل را پیو

کی خپورشو

افغانستان د خلکو یه قوی طرفداری او
د هغه خواهانو په مهیه او کوشش په چو د
حکومت په مهینه افغاندارو کوئی وظیفه
در اوده د هیواد په اقتصادی ژوند او
عمرانی چارو او قسمآ د خلکو په
اجتماعو شهرو او کی بداین راشی.

بـو کـال مـخـکـو دـهـیـوـاد اـقـتـصـادـی او
عـمـرـانـی لـوـهـرـی بـلـانـ بـهـ کـامـیـا بـیـ سـرـهـ
بـاـیـتـهـ وـرـهـدـیـ اوـ وـرـوـسـتـهـ دـوـهـمـ بـلـانـ
بـهـ کـارـ وـاـهـدـیـ ،

بې دې موقۇم كى لازىمە كەنم دا يادە كىرم
جى دخپىل ھىۋاددا اىكشاف اوودانى
دبارە د خپىل مەجاھەدانو بې لار كى
بۇ ازى نەوو.

د افغانستان بوشمېر دوستو هیو ادو د دی
مطلوب دباره د افغانستان د حکومت
سره هېټر همکاری کړو بدی، د ذوسته
د ادوله ظهوره بازی زهاد حکومت
د تابعی و مددی بلکې د افغانستان د
حمله کړو به خاطره کې هم د هر ٻازمه پوری
صورت سرو نېټ شو بدی ۱

د ہر خوشحال ہم چی دوروستیو کلاؤ نو
پہ نریخ کی دافنا نہ تان دنبخوریہ زو ند
اووض کی دو بلودر تھوں راغلی دی
[دیشتنی دیر بہم مخ د کوری]

گرانواو عزیز و وطن والو!
بادی و خت کی چی د افغانستان د
صدرات عظامی به وظیفه کی لهه بیم
کلمه دوی خیمه بس او وطن نه دخدمت
دفرایضو دا جرا کولاره کو پنهان خیمه
وروسنه اهدی درانی وظیفه خیمه زهه
استهفا دهه ما یو ای اهلیحضرت ا، حضور
خیمه هنل کپنی غرادرم چو د خیله
سپاس گذاری هر انب خپل د تو اوهه کارا
را نو او د ولنی هاهور ینهه نهه چی بهه گنده
و کار سره کر بدمی، خر گنده کرم
همداش ن دهه مسیو ایت له کلهه چی
بدی هوده کی هی دعلی دفاع دوز بر په
حیث او بو عمره د افغانستان د فدا
کاره ارد و به خدمت کو نهه، کر بدمی
و جدا آخان مکلف گنهم چی خپل د
زده له کوهی صمیحی نشکرات د افغان
ستان د باشرهه ار د و محترهه و قرهه اند
نا نو او ته او هن صبدار او او منهه و ینهه
نهه خر گنده کرم او د دوی لهه فوز حمتو
او همکار بونهه، چی دهی او داره نیا
او دار د دا و د والی به لار کی نی زهه
سره بونهه کر بدمی، خیله شکر به او
حق بهه اهلهه خر گنده کرم!
نهه نهه و کلهه او کی دا همکنه شوهه چی د

LIBRARY OF CONGRESS
ISLAMABAD OFFICE

29 MAR 2005

6 CONTINUATION 6

کندھار

میاشتني خپرونه

ادبي . تاریخي . اجتماعي . علمي

هئسهول چارونکي:

ا، هم «کرزی»

اداره: د شهیدانو وات

د دولتي مطبعي خنک ته

کالني «بیله»

په کندھار کي [۳۸] افغانی

په دنهه مملکت کي [۳۲] «

په دباند نیو ہی وادو کی یوچال

۱۳۴۱ هـ سال د [حوت] میاشت

۱۹۶۳ میلادی سال د [مارچ] میاشت

د دریم سال ۱۳ گنه

پر لہ پسی گنه [۳۶]

— سیل ددی گنی ہڈاہیں ۔

بناغلی صدراعظم دکتر محمد یوسف دخیل حکومت راندوانی کی کرنا لاره
وضیح کرہ .
زموزهیواد داجتماعی مدارن بعثت کوہی
ویدا ات
دشمن اوہ حقیقی بیدا بنت
ہنر دیوہا اویہ ظار کی
[فدرت]
[شاعر]
یوہ مور او گود تہمور
د میر و بس کلا
یہ کوچنیوالی دوا ده تارا اوہ
بناغلی عبد الحی حقیقی بہر انہ
دیوہ راندہ شاعر نغمہ
دخلور و فصل رانہ

بنی‌اغلی سردار محمد داود پیغمبر ازی صدر اعظم

بنی‌اغلی دکتور محمد داود پیغمبر اعظم

د نوی گاینی از هریه فرنده

بنا غلی صدر اعظم دکتور محمد یوسف
 دخپل حکومت را تلو نکی
 کړنلاره توضیح کړه

— (بسم الله الرحمن الرحيم) —

د مره واضح او خلائده دی چې شرح او بیان نه
 اړه نه اړی او د افغانستان به تاریخ کی ددرو د
 نصیب ددوری د افغانستان کو بادکارو په حیث
 ثبت شوی دی .

زه یوازی غواړم بېدی وخت کی چې دغه والا حضرت
 دادره وظیفه پر پېزدی دیو افغان او دا سی همکار
 په حیث چې هېشې هی ده فوی الله لارښود او خمکه
 استفاده کړیده، د والا حضرت حضوره د خیلی
 دهی خوشاوی هر اب وړاندی کرم او دا اوی خدای
 اه در باره ده فری رو غنیما او په کمرغی غواړم .

زه با در ارم چې نول افغان ملت زما سره ددی خوښی
 په عرض کړ او او خا الصاده دعا کی شریک دی .

د ګراف ټولووالک لوړی هیلی

د معظم تو او اک همابونی اعلمی حضرت حضور چې
 اوږی آرزو ګکانی نې هېشیدیوی متنی او نرقی
 غوښتو نکی نقشی به اسماں دهیواد وړاندی نک
 او د چارو تحول نه مترجمه دی، مانه افغانستان و با پنه
 چې د افغانستان نوی کا بینه چوره کرم . دا
 افغانستان به حقیقت کی د هیزاد اړلوا خوانا نه ته

ګراف وطنوالو

په دا سی حال کی چې د صدارت عظامی در افغانستان
 په غارمه اخلم غواړم چې د نوی حکومت د خط مشی
 به شادخوا کی ستاو سره خوشبیری و کرم او د
 هفی په سترو ټکر چې همدا ان دوز برانو دهیست
 په اړه غونډه کی نصیب شوی دی تا سو
 خبر کرم .

د بنګلی سردار محمدداوود ستر خدمتونه د افغانستان
 په تاریخ کی د یادنی دکو بادکارونو
 په حیث ثبت شوی دی

خرنگه چې محترم وطنوال خبزدی والا حضرت
 سردار محمدداوود چې خده د پاسه ۹ کاله نې د
 صدارت عظامی مهمه وظیفه په غارمه در او ده او دا
 وظیفه نې په په اړی وطن بالله، جدیت او کفایت
 تر سره کواه به دی ورخو کو نې او خیلی وظیفه
 خمکه استعفی د کرم .

د افغانستان د حیثیت او ملی کټو د سانلو په لاره
 کی د افغانستان د اجتماعی او اقتصادی شیونو
 دا دروالی او د داخلی او خارجې سیاست د همینه
 اساساً او دباره د سردار محمدداوود ستر خدمتونه

دهمهه صر لاما هجا با نو سره مطا بق بولو چو پــکښي
زونــد گوو.

حکومت نصیحیم لری چی دی هبادیونه چی دهیواد
دخلانک، په رانو-نکی سر اوشت کی خاص ارزښت

اری دخیل او نور و ظایفو یه سلسله کی اهمیت
ور کری او سهادستی دهنده صیغه او یوهـا او یه
همـکاری هـ خیل مطالعات یهـ دی بارهـ کی شروع
کری او فـ هـ فـ زـ وـ رـ کـ تـ نـ وـ اـ دـ غـ وـ رـ وـ سـ تـ هـ چـ دـ
مـ دـ عـ اـ هـ مـیـتـ هـیـ اـ بـ جـاـ بـوـیـ دـ قـاـ نـ اـ وـ مـ رـ اـ حـ لـوـ لـهـ
نـ زـ سـ رـ هـ کـ لـوـ وـ رـ وـ سـ تـ دـ هـ فـ دـ تـ طـ بـیـقـ بـرـ وـ کـ رـ اـ مـ نـ زـ
اجـ رـ اـ لـ اـ نـ دـیـ وـ نـ مـیـ هـیـ .
حـ کـ دـ مـتـ بـهـ دـ بـیـ طـ فـیـ عـ نـ نـ وـیـ سـیـ اـ سـتـ اوـ بـهـ دـ لـ اوـ

کی دنه گیون او آزاد قضاوت لاره چو مقصدی
دهیواد چیلو اکو، ملی حاکمیت او دخاوری د
نماهیت سائل او د هنقابل احترام او اعتماد به
اساس له تو لو خلگو اووا- و نوسره د دوستا نه علاقو

آینه کول دی او لاه دی لاری سولی نه خدمت کول
او دهه دی چونا کی به سوا کی ژوند او زهوز د
هی و اداد دا کشاف او د خلا کو دز و ندا نه دسو بی پنه
والی دی؛ تحقیب کرمی .

دملکر و ملت و هنر تهیا بندی، دیش ر د حقوق و د
اعلامی احترام او دسر نوشت دنا کلو دحق او د
استعمار او د هنر د بقا یا او د لغو کرو او طرفداری به
مخالف شکل سره د دنیا به هر گونت کی چروی
او بین المللی همکاری دافعا استان دسیاست له
اساسا تو خیمه دی .

۲- ترکه اوستره او اوره وظیفه چی وزیر ورته خان مکلف گنهو دا فهانستان دخیلوا کې دخاوری د تمامیت او حکم حقوق او گټه و سانل دی .

نوی حکومت دینخواهی حکومت پادشاه داغه

مقدمة وظيفة دخيلوتو او وظایفو یا سر کی تا کلمی
او خیل تر تو او بنہ از بار باہمی نہ وقف کری.

۳۔ دا قنصلادیہ سا ہدہ کی دیلان جو رہا اور ہبڑی
شوی اقتصادیہ نہ دا قنصلادی بخیہی دنقولیہ کوا

او د هیواد د خملکو د ژوندا نه د-و-ی د لرد و او
د باره دوام کوی، د ہر زیار بھو باسو چی د روانی
پر رژی او د دوهم پنهان کلن یلان نوی پر رژی د
خیل هالو تو ان او ام کا نا نو بھ حدو دو کی نطبیق

او عملی کرو. افرادی شبیهات به دهنه اقتصادی
سیاست په چو کات کی چی غوره کری هودی^۱ نور
هم حما به او نشو قشی .

۴- دهیواد داداری به طرز کی بد دیمو کرایی

د نطبق دیاره دهفو پیشنهادو له مخی اساسی او
مناسب بدلون را او چی د بخوانی صدراعظم
والا حضرت سردار محمدداود له خوا ملو کاهه
حضور نه و راندی شوی او اساساً د شاهانه ذات

ل، خوا منل شوی دی .

حکومت دا تهول، چې اصلی مقصدی د ټولنې

سلامتی او هدف نی په اجتماعی او حیاتی شئو نو
او دقوانی نمودند و بن به چار و کی خلیگو نه دز بانی
برخی ور کول دی چی اجتماعی عدالت او دفر دی
حقوق و مصیو نیت ارسرو کوی یو هم ضرورت او

او توسعه هوئی .
افغانستان د اسلامی مملکت و سره چی دینی او
نهذبی هزوسره نزدی کری بو، خیل و هنایا تو نه
خاص ارزشیت ور کری اود ورور گلایر ددغه
علايی قوی دیز بانی نقوی بیهلا ره کی نی کوشش کری
دی او دغه کوششی تو بندی دوام و لاری .

افغانستان له گاو نهیو هیوادو سره د خیل و
روابط دیر اختبای او سانلو دیاره کوشش کوی
افغانستان نل له گاو نهیو هیوادو سره د خیل و
هنا سبای تو د سانلو او تینک او لاره کی کوشش
کریدی او به آینده کی بهم ددغه هیلی دباره
چی بندی گاو نهیتوب ولا ره ده کوشش و کری .
د افغانستان هنایا تو زمزد درست او گاو نهی
هیزاد انجا . جمهایر شوری سوییالان سره له
او لایخنه دینه گاو نهیتوب او متفا بل احترام له
مخی روان دی او دغه علایق به ورسته کلو کی
به نزدی نهایا تو او د دوازد هیوادو تو ده شر اتو
به تکرانگ او گهور و او زده بوری فنی
اقتصادی او فرهنگی هرسته سره د هیواده ملی گهه و
دره سه پر اخ او تینک شو بندی د افغانستان
جه کومت به دینخوا بـشان خیل و کوششی تو نه
ددغه روابط د سانی، نقوی او پر اختبای دیاره
دوام ور کری .

دایران له گاو نهی هیواده سره د افغانستان دوسته
او دور و گلایر مفایدات به زده بوری پهنده نیت
او دینه گاو نهیتوب دروابطیه اساس دوام لری .

د افغانستان حکومت د باندوانگ د کنفرانس
اساتیز او یه بلکر اد کی د بیطرف و هیوادو د
تاری اعلامیه چی مقصدی دوازد تو ترمیخ د
دوسته او شه نفاهم دیدا کو او دباره له قوی خیه
د صرف نظر کو او له لاری به دنیا کی د سوای تو
سره کول دی بونخل بیا قاید و نی .

د افغانستان حکومت د پسته و نستان
درو امطابق په کملکه طرفداری کوی
د افغانستان حکومت د خیل و خلکو د آرزو گا نه
دی بندی د پسته و نستان د خلکو دروا امطابق با تو هم پیش
طرفداری کری او نن هم په کملکه د هغوط طرفداری
کوی . زموز آرزو گلکانی د پسته و نستانیو ور و نه
دهیل و په مطابق د هغوي دملی آما او تر سره کول
دی او د پسته و نستان او ور و نه ددی هشروع حق د
قر سره کولو دیاره به د افغانستان کوششی تو به
سوه غربشتو نکو لارو دوام و کری .
هیله ارو چی دیا کستان حکومت په واقع یعنیه او
دانیه ازیه د هقتضیا تو سره سه د پسته و نستان د
خلکو د ملی آما او آرزو گا نه احترام و کری .
له دوسته د لتو سره به د افغانستان هنایا تو
ملکر و ملتو د منشور دا صول په اساس په متفا بل
احترام او اعتماد او صادقا نه هم کاریه د دوسته
په نقوی او پر اختبای ولا ره وی .
د خوشا ایه خای دی چی د افغانستان روابط له
دوسته د لتو سره د ملی گهه و سره سه او د بین المللی
اـ اساس تو سره موافق په زده بوری اـ کشاف کوی

سائنسی، نقوی وی او بر احتیاط دیگار، خیلی کو شنید و
دوام در کرد.

افغانستان خیلار دا بطاونه له ټه ټه و هیروادر چې به یو هنځټه، کې ور مره اوسي نمل خاص اهمیت ور کړي

دی ایک، چی دا فنا نسمان او د دغو هملہ کنم تو ترہ نیج دوستا نہ اور رضاوت بنیو ایک رو ای طموح و جود ددی.

دنهند لې جمۍ، روښه سره، د افغانستان مذاہبات د
عنههنوی دوستا، روا بطو یه اساس ټل د نیک او

دوستا نه نفاهم سره همگرای دی .

د اعلیٰ حضرت ہما یوانی پہ بلندہ دہنہ د جمہور
رئیس چلانہ آب اثردی رانلو نگی مسافت
ددغ بندوروا بٹو یہ زبانہ تقویہ کی ہو نردي ۔

دیاک: ان د حکومت د یواړخیز حرکت یه اسوس
د افغانستان او یاکستان تم منع رو باطا
لا تراوسه هم نه دی بنه شوی

په خواستېنې سره بايدوو بل سی چې له پاکستان
سره د افغانستان رو ابط د افغانستان د آرزو ګواو

دیه خلاف او یه دغه لیاره کی د گوینته و نو سره
تر او سه پوری نهادی ینه شوی هفه کشانه چی د
پا کستان د گو هت د بوار خیز حر کت بنا اساس
چی د دغه دو د یادو تر هنچه ئی روابط

و شلول اوں ہم روانہ دہ ، دتو قع بخلاف ۱۵۵
مفہوم چی پہ نیز بارک کی دعا دی و ضم داء دی

دیاره ددوادو هیوادو دخارجه وزیرانو ترمهنج
د ابران ددوات یه کوبنی شوی وه تراوسلا د
یا کستان دحکومت له خوا یه بته آیت سره نده
تلقی شوی اوایی تهیجی بانی شو پده .

افغانستان به داعمی حضرت دایران دشنه شاهزادگان
او ددروی جمهیله کو پیشوا نهاده افغانستان به زر از یمت
کی اسا اتیاوه ددغودو و مسلما نو وردیو هیوادو
تر هنچ ددوسته علایق اور هم نقویه کر بدی .

له بل گاو نمای هیواد دو لئی چین د جمهوریت
سره د افغانستان ردا بسط بخواهیت او نیمک گاو نمای توب

او همه با بل احترام لادهنخی دوام اری او بناور و سقیم و
کلمو او کی دغه هنرمندانهات ددر اراده همیلک تند دهشرا او

بِهِ مَا فَرَتْ أَوْ دَدَوْتَنِي أَوْ دَهْتَهَا بَلْ بِهِ تَهْرِي دَهْرَوْن
بِهِ لَاسْلِيكْرِهِ زِيَاتْ تَهْرِي بِهِ سَوِي أَوْ بِهِ دَيِّ وَخَتْوَكِي

د دواز و هیو ادو تر هنچ د او سنی سرحد د کربنی د
رسانی تجدید اود سرحدی نیون دلاسلیک دیاره

عواقب پیش از این انتظار کی داد پس از این اتفاق آینده کی
عملیاتی پیش از این انتظار کی داد پس از این اتفاق آینده کی

د امریکا له هئونه ایالاتو سره د افغانستان

دوسرا نیز دینیت ایت ایت او متفاصل احترام په
اساس ایکشاپ داچی با فنی، اقتصادی او
فرهنگی هر ستو از همکری و سردغه روابط
په اختما هومی .

دوبی کی بہ وشی، د دواوو مملکتو تر مفعح د
دوا بطویہ تھکیم او نیفگھیا کی بل مشیت قدم
گھنل کیبزی، د افغانستان حکومت بہ دامریکا
د هنجدوا یا التو سره دخیلوا دوستیا هنراسیانو د

په بین المللی ساحه کی دا فغانستان د حکومت د سیاست هدف په ملکر و ملتو او په اوره بین المللی نړانو کی د بخرا یه شان د هیواد د ملی ګټو سانه او د دعومی سولی به ایاره کی خدمت ناود بین-

المللی همکاری س دیاره د زیارات افاهم اړجادول دی، د دغه مطلب د ظار کی ایو او سره سره به دا فغانستان هر ټه د هیواد د ملکر و ملتو یه مقابله کړی چې افغانی نړیه ورسره همراه ده دنل به شان په

آزاد قضایت ولاړوی اراده افغانستان حکومت به هر قدم چې اه هری ناحیه خیه د بادوامه سولی د ترسره کو او په ایاره کی واخیستل سی و سماې داوه د حکومت د خطه هشی اسارت کړی.

زموږ د کامیابی او په هجته کې در چې چې د دغه خطه هشی به تهییت او نظیق کېږدې په اړه بندی اړخوازه کې د یو ته ټول دل ولاړ یو د عمل د تولو و ګړو یه اسقیمال او هر یوری اړه اړی،

موږ تو او افغانی نازینه او په ټه د معارف منه و بینو، د دولت ما مورینو او ده داد تو او وطن دوستو پوهه زامیانو ته بلنه ورکړو چې په اړی اکدام کې زموږ سره ګلهون و کړی او د دغی غازی و غلیقې به سره رسواو او ګه مسئولیت کې چې نښه به ته کړو، ګلهونه دوطن په آینده ره د کې بافی په آتی شی، له حکومت هر هر ته او ملکر تیا و کړی.

د خدای په یاری او د خلکو د هرستی به اعتماد د خپل رعیت یالو، کې او ترقی غوښتو، کې یا شاه به ارشاد او لارښو، په کار پیل کړو
و من الله الی فیق

هوز یه رغه زمینه کی دا بران د اعلیه حضرت شاهنشاه د کوښې او هم و فقیت دهه بجهه ایت په اندازې یوری زیارات مر بوط ګنډ، چې د یا کستان د حکومت اه خوا په دغه لیا، کې ښکاره شی.

دا فغانستان حکومت د هیواد د از کشافی یلاو به وړاندی بیوا او کې د دوستو دواليو له بې غرضانه هر ستو او همکار یو خیه، صمیمانه همنویت او قدردانی کړی.

د شور وی اړجاد د سویا اسټی چماهیرو او د اهري ګکا د همکده ایالتو دو پلوا وړ دوستونه علاوه چې نل په ټه یوری او د نقد برودی، د اهمان د فدرالی دوستونه هر سقی چې هنخ په ټه زیما په د د خوبی موجب او د بادواو وندی، د نور دوستو هملکتو له همکاری او دوستو خیه هم صمیمانه اهتمان کړو.

دا فغانستان حکومت هیله اری چې دغه هر سقی او همکاری په آینده کې هم دوام اوږدا ختمی او مومی او د ټکنیک نفاهم او په هنما سپا تو د نقوې په ایاره کې چې د دغه دوستو د لتو سره وجود لاری له په ټه زیانی ګټوری او موژری واقع شی.

د افغانستان حکومت د ملکر و ملتو اخلاقی اسی هرستی تقدیر وی د افغانستان حکومت د ملکر و ملتو د اخلاقی دوستو همکاری چې تراویه یوری شوې دی نقد برودی او دوام او پراحتیا ګټوره او په ټه یوری ګټنې.

زمهون

د اجتماعي بدلون په هڅه کي دي

نهضتو او یا اور د خپل دا س
دسوبي سره سم گام اخلى.
د افغانستان هلت هم د تاریخ
په جریان کي خپله وظیفه بشه

پېزندالى او خېلار مىئۇلىتۇنە
بۇرە مەنەفت سوی او وخت يە
وخت ئىچىمەءى سەدون
دېارە خېل اقىش لوبولى دى .

خو داچی از زه-وز بیه
واسی اد اقتصادی ژوند کی
آیه-سکر تیا هوج-ودی او هویز
آسمت دنیا و هترقی هیوادو

نه وروسته یا نهاده بمال کپبز و
یا دنمدن و سابل دهی افزایش
سوی دی داد او یه دیه دیه دیه
استعماری سیاست علم و اندیشه و
جهت هوز نایه فرصت را نیکو

چی د خپل و ـام او هلت د
بنېگنې او آرامه د پاره يه
زده يه روی کاهونه واخلو او

خو هو پنیار انسان او پ---و هی
جـ.امـهـی هـهـ دـی چـی دـ وـ خـت
بدـاـون وـبـهـرـی او دـ زـهـانـی دـ
اـبـهـدـاـبـاـنـوـهـ پـهـرـوـ نـظـرـوـگـورـی

او هفه هلت به یا دنمند اه
کار و ان خیخه ده و روسته یا نه
که بزی با به پیخی د فنا کندی
نه لر بزی او هفه هم باداسی

حضرت سره چی بیا به نی د
نار بخ یا تو نکوی اوم او نیان
هوندلای اسی .
با اجتماعی ژواند کی همه
ولیم آن کم غدی چه د و خت

تغیر او نهول د کاینا تو نه بد
اپدو نکی دود دی هم دغه ا بدی
قاون نی چی هم دانسان په
تر ند کی او هم د طبیعت په

مظاهر و کی بدلان را اوی که
چیری به انسانی زوند یاده و آنزو
به اجتماعی شئونو کی دلوبه
سره گوم تغیر او پیشداي او

فرادس پوری به لا انسان د
غزو او به غار و کی پر اته دای
او هیچ راز هادی او معنوی
بر همین تک به نی په بر خلمسوی

داجی هوزد والسوو د ژوند
بیه هره برخه کی د نــار یــخی
استفاد له یــخو خــر گــند نــهو
لو بــه و بــنــو دــادــفــطــرــتــ مــغــهــ اــزــلــی

سخت دی چن نل آرنل دمو جو-
دانو او بشری ولسو او پر حال
جشنیل دی :

نه بوازی بوسه او با خو
کنه مسنه ول ذی بلکه د
ملت هر فرد به هر وظیفه کی
چی وی د خپل وطن او د
خپل نار بخ به دراندی دروند
مسنوا ایت اری .
خرنگه چی وطن د تو له و
کور دی نو قول او سپه و نیکی
نی هم باید ای حقوق و شخنه
برخه من سی او هم نی به
سانلو او و دانلو کی د زره
ا کومی برخه و اخلاقی زمزوز
او سنجه دوره د مخان خانو
دوره نه ده بلکه باید د
جامعی په خیر او اعتلا کی
خیل شخصی سه ادت و بله تو
د خاف د هفی وظیفی و د
گرزو و چی عصر رانلو نیکی
سل او نار بخ نی زمزوز شخنه
و ادی . ۱۴ کرزا .

سوه او مملکت د اجتهاد-هی
نحو لانو به آستن-ه کی خای
اری نو زه-وز د هیواد نولی
طبقی زیات هستولیت هم اری
به نپره بیا خوانه اور وشن
ف-کرمه دله ب-اید خپل در بخ
او ن-ار بخی هستولیت ن-ه تر
تو او د ہرہ باعترنه واری .
ن-زه-وز ل-وی ه-ستولیت
دیادی چی خپل شخصی کدو .
ر تو نه او خوابدیه ی-و مخیزه
ور پیز دو د انجاد او ب-و والی
لا-و ن-ه سره ور کرو د خپل
ملک د ترقیه اود خپل و اس
آرامیه په غ-ر من ر برو نه
ک-ک او .
د یو عقیده ب-اید همپشه د
خواه سره به کلکه و سانو
جود هیواد د ترقیه ب-ه لار کی

خان د نړۍ—وو او سره بر اړۍ
کړو .

لېسکن بیا هم هر کلمه چې
د خت زهوز سره وروسته کړو پی

ده هم وز خپلوا اجتماعي او
اټصادی ایمسکن نیاټ نه ملتفت

سوی یو او د خپلوا جامعي د
زر قور دباره مو د خپل توان

سره-زمزبار او زحمت سیمو لی
ن-هندی .

د اچی او س وروسته اړنه نیجو
کړا—و خمده بې-اغلی سردار

محمد دا فد استغفاو کړه البتة
هوز او د افغانستان نهار بخ

بې-هیڅ کلمه د هم وطن .

و-روست پښتوت د افغانهاره

د کې کار نامې هم نه کړو
او نل به ئې یادوو

خو د اچی او س کابینه اوی

و بیدا نت دهند دهقی اخلاقی او دینی فلسفی نوم
دی چی نشأت ئی د یزد زمانی را پید بخوا سوی
او نرا و سه پوری ئی لا از را بز او د یزد باقی
دی چی نطا بق ئی هوزان ورخ د نصوفو
لها ساسا تو سره يه بشیر دول کولای شو

د نقا فه لئند لعربی مجلی خخه

دبنا غلی [نجهیب] ترجمه او تلخیص

ویدا نت

دو بیدا نت فلسفه چی اساس ئی پرا بدی سعادت بنا او بیدا نت باد دنیا ثروت او مادی امتعی ئی در سیدو
وسیلی نه دی د [او بینی شید] لاه تعلیم ما تو خخه ئی نشأت کری دی دا فلسفه ز موز و روحی قواوی نه پرا نایت
او حب ذات باندی چی مذهوم خوبونه دی نساط ور کوی اراده مورا از بیه او زونده د حق او صداقت
په روښنائی سره صفا او سپیخلای گرزوی . د وهم او خبیثو و سو سو چی د شهرت با پیخا بور غبتو پا خونکی
دی قلم و قم کوی ولی چی داخو و هر چانه تر لمرلا خر گنده ده چی د نولو شرو او فسادو عنیم غیر
له عقیدی او ایمان خخه بل شی نه دی .

پسله دی خخه بیا دا سوال و غلبي او نسلطه خخه دعقل او
میدان نه راحی چی م-وز او حوا سودی دهرا قبی با خوب لاه
ناسی له اخلاقی پنوبندو خخه لاری خخه په بل شی سره و
خرنکه رغ-ورل کپبزو ددی کومی مط-لوب-س نتیجی نه
مهجی م-ئلی حمل ز موز د مضمون اصلی روح او د و بیدا نت
دفل-فی ترا حمتو لا ندی دی .

په ایشیت
د عمل او عملو د بیو شناسله خو
د یزه او زده ده چی آخر ئی و
او هری عمل نه منتهی کپبزی
بل داخو محقق ده چی دهوجو-
دا او بیدا یبنت اه لاشی یعنی

عدم خخه هیچ امکان نه اری
او دا هر نه علت اه و جرد خخه
چی م-کون ئی دی هیچ اسکار
نشی کپدلای دا حقیقت صرف

پاک روند
د بیت روح مشاهده دخیل بدن
په اعماقو کی چی بور ضروری
کار دی په لاه د نفس او زوند لاه
پا کوالی خخه په بل شی سره
امکان نه اری یعنی خیر کی
او ادرا کی قوه پدی لار کی
هیچ کار نشی کولای البته ناسی
به بدی مور د کی پوښنه او کری
چی د روح د مشاهدی لیاره د
زره ثبات د نفس و ضبط پندو

دزره دی لدرانک و شی با الفرض
که موز ئی ددرک کپدو اراده
په عستقل صورت سره په لاه بده
خخه و کو خدای خبر چی په لاه

اره خر نکه ضرورت بیدا کولای
شی زه وايم د دی کار لاه باره
صرف د پرو زکی اشاره با دعام
که او نه کر که فایت کوی

پیدا کری ی- و چی ادرار ک د
خرنگه والی ئی زهوز مصتو-
عاتو له نوان او طاقته خنخه و نلی
خپره ده و ختی چی د هب- دع

پوینته خنخه و کره ت- ددی
هههی یه هابین کی کوم شی
وینهی .
زهی یه .

یه هههه هد بر او ح- کیم وجود
پوری هنخصر دی .

دنریه هر شی چی ی- و پر بل
باندی د هنخفت و سیلی دی د

بیلار: او پر هنخخ باندی ئی سم
سره و هوز نه ناتشو نوبیا د
هو هره بی ا- دازی شیا تو د
پیدا بنت- وال پا مختلفو ش- کلار

حقیقی اکملیت ب- دی صورت
نیعی که .
زهی: داده سم نیمی می کره .
بیلار: په هنخخ کی ئی کوم شی

هههه ن- کر شوی علت یه بر کت
سره د پراخوا لی او د پر بنت
ق- ابل کر زی یعنی نه صان او
کم بود ئی سره ل- ا- استعما له

سره هیخ نه پیدا کی بزی .
قدیس به [هند اکا او بزی شید]
کی وابی ددی بی ا- دازی
موجود دا تو پیدا بنت هاسیوا د

پن- کار بزی که یه ؟
زهی: بوهوره هند کده ده .
بیلار: دا هند که هم ما نه که
وکوره چی یه هنخخ کی ئی خه

چندانی نه هه- سو- سیزی بنا ئی
چی ناسی نه بی په دی هور د کی
کوم شک په زه کی در پیدا
شی چی ددی بی ا- دازی موجود .

وجود حقیقی او ا- اسی اه ظهوره
خنخه بل شی نه دی یعنی دادی
هم دو معلومه وی چی دامر
سیزیه اود تو او موجود دا تو

تی دی .
زهی: داده ما نه هی کره خو
یه هنخخ کی ئی کوم شی نه
پن- کار بزی .

دانو پیدا بنت چی ده- د او
اندازی ا- کل ئی ا- کان نه
اری خرنگه ب- داسی اس اه
طربه سره هه- کنیزی ؟ بوه

ارو حان یا پنیمه موجودات
ددغه وجود مطاق د مظاهر و
اجز ادی زهاد، کیفیت و نه صفات
اعمال از خر اکتو نه ئی اشکار

بیلار: زهیه او و په پنده چی
ددی زهی هند کی یه هیا نخ
کی کوم بل دا- چو هر وجود
اری چی زهوز ا- ست اسی ستر کی

ورخ سو سیا کنیون- و م نوم
شاگرد له خیله ب- لاره خنخه
هم دغه پوینته و کره بیلار ئی
وبوی از- بی وانی نه داشاری یه

او مظاهر کنل کی بزی ددغه
هه- بصر حقیقی ق- و ده چی او ر
لکوی امر رونشانه کوی، باران

دههه، له در که خنخه عاجزی دی
هم دغه جو هر دا در خه شهه
او داسی تر بره لوبه کره نه چب

ترخ کی ورته و دیل: در سه
ددغی و نی هههه را و ده نومه دی
شاگرد هم دیا خپدی او ده زر
تی دههه در ختی مپوه دده و

اور روی، مطلب دادی چی غیر
دهه له وجود خنخه نور تو له

مه کوه زه او نه حتی د نریه
تو اه موجودات هم دغه جو هر

حضور نه کنیه بوله بیلار ئی

د [ایسیت ایچر] د کتاب خخه
(دبناگلی «خ» ترجمه)

د شیخ او هو سیمیقی

پیدا یافیت

کی انسان عجیب و غریب
حرکات کوی او په فوق العاده
چار و سره بیل کوی بیلی و خت
کی اعصاب کوم احساسات چی
اری دلاسنه ی ور کوی او سری
به اعمال او و حرکات و کی بی
اختیاره وی .

ددی دوله خخه به نویمه کی
اوی اوی عاشقان نپرسوی دی
چی و کرتو او حرکات و نه یه
موی مطلق جنون وایو . او دا
ددوی کارونه ناددوی په گتنه
تمام سوی دی نه دبل چا، مثلاً
[د سی د بنو مچول] [شپه او
دو ایم مخ و کوریه]

جا هن زد ور او بی زده قوی او
ضعیف نمده یه داچی د تو او
زوندبو موجودا تو په بند او
کی پت موجود وی .

دانسان علابق او نه ایلات پر خو
دوله و پسل کپنی .
لسومری، انس . دوهم، محبت .
دریم، عشق . خلورم، جنون .
انس، دیوه سری دبل شی سره
په نهایل او استو گنه سره پیدا
کپنی .
هینه، پام محبت، نهایل دیوه

سری دبل سری سره وی خو
در چه یه تر انس لوره ده هنگر
عشق بیدا زهینه لاهم لور او همه
بسوه عمری، لاقمندی ده د
عشردق سره کله چی د عشق
درج، پسی بالا سو ار شدت
دموهی تو د جنون او اپو نمیا
حدنه رهیزی، د جنون یه هر تیه

اجساده ارضی او فانی دی یعنی
د نهایخ سلسله شی نه شاپد و نکی
ده دبل داوی روح [روح اکبر]
احتوا او استقرار دعه-الم او

شیان د زیانوب با کمپود با
زوال ارفه، په محل کی دی
دی له کوم شی خخه نهادی بیدا
شوی بلکه غررونه بھرونه

نباتات او اور دمچه کی دمچه
جوهر و نهچی ز هوزر و ندبوری
عو قوف دی ده بیدا کفر بدی او
دی پرورش در کوی .

پو از نی رزوند په
پو لو گی

لکه خنگه چن دبدن زوند دی
روح سره دی همدغه شانقه بیدا
فردی روح په اوی روح (روح

اکبر) سره حیات او وجد و د
پیدا کوی د ویدات د فلسفی
به اساس سره فردی روح په
فردی جسد او اوی روح په
فردی روح کی هنترک او
متعر کیز دی اود ز پنی بندو په
زهه کی بدانه بیه اغوشتل
کپنی او بمله خو عمره خخه
بیازاده او اور یه د اغوشتل شو
یعنی دادی و ناسی نه معلومه
دی چی اروحان ابند اوی

کنپنبو له داسی چی به او هری
سر کی خو شعر فقط دعا شقا او
دخیال او داظهار دیاره و پسنه
ههه کرار، کرار د ته و لنو به

نور و خبر و کی ور داخل سو
چی حکایت نه، تاریخی بینشی
او نوری خبری یه نظم
سوی او خیله شعر خو دلو نه

او را گونه بیدا کرل.
ور بسی دی خیری ته فکر و کر
شو چن دا بر وزن او قافیه
برا بری خبری دوسیقی دبوی

آی سره و دیل شی چی به نار بخ
کی او هری سری دبو نان شاعر
[ههه] دی چی دخیلی منظومی
تاریخی دبو دول ساز سره چی

پا ههه وخت کی رواج سوی و
وبلی دی. لپکن دهندوا او به
هقیده سره د موسیقی او هری
بیدا کو اکنی [هادیو جی] دیه

د ختیب خو هی وادو محققینه و
موسیقی به باره کی دهی بری عمیقی
او تروری پلنه کری دی چی
دوسیقی وجہ تسمیه و مومی
د زب په زندلو له نقطه اظهاره
موسیقی بو نانی کلمه بلل سوی

و کرده ههه حضرت پوسف وع
وو
عموماً به انسان کی چنی عشق
بیدا که بزی یه مجرد اشخاص

کی وی به نهاره بینا به خوانی کی
عالج نی واده کول دی.
عشق زهیز به جهان کی اوی
تحولات را مستلی او غیر کار

نامی نی بیانی دی چی نواز بخ
نی بیان او نه کوی. اه دی وروسته
په داغه عشقی هیجان کی خه نور
شیان هم به وجود را غلبه اکه

خه شی؟
دغه اشخاص چی د معشوقي له
و ساله محروم سوی او د خیل
طلوب د ورنگ خه و شرل

سوه دخیل عشق داظهار او د
معشوقي غوزه خیلی گریانی
او بینا او نه ورسول او بینا داچی
به هخو کی هم اغیزه و کی دی

خبره او بینا او قافیه او وزن
ومونده ار [شه] نی نوم سو
کلمه چی بیاهم داغه بر قافیه او
وزن برا بری خبری د معشوقي او
تر نظر پنه و ایسپدی نه ددی
لامله و کرده شعر و بلو بنا

ور نخ زهه [غ ر کیندل] او اوره
د بشری تو لنو هقندرو اشخاص
به چی په کلی او ها هری پنهانی د
خیل خان دباره اختصاص کوی

او نور نی دهه نی خنخه محروم
کری وه یا په خیله دینا یسته و پنهانه
له خوا وعا شقا نه د باس جواب
ور کول دهه و په لپو نتوب تمام

سوی دی او هو ز په خیل شا او خوا
کی کوم ایکلو نه چی او رو
پائی دنار بخ بینا کی وینو
د هر خله دالپو نتوب په نارینه و

کی هوندل که بزی.
دا خیله د نهارینه غربی
طبيعت نسبت و پنهانی نه د بی
طغیان اری اما داچی په پنهانه و

کی دیادو او ورم عشقی کار نامی
نه دی ذکر سوی او دی د
همنی نه ده چی دوی به احسا
سات نه اری یا داچی نه به

عاشقی بزی بلکه علت دادی چی
پنهانه په خیل تمايل او غوبنده
کی نسبت و نارینه نه نا امیده
نه باشه که بزی او د رد جواب نه
اوری فقط یوشیخ چو د پنهانه
د خواهش خه نی سر کنی

هئر یو دول ژغور نه ده، چې
هوزز نه له [غونېتلو] بعنی له
درد او خواشینې خنځه آزادی
را بخښی او دزوند انځورونه
ښکللا او دار بائی ور کوي .
«شونېهاور»

موز بدبخت نسل بو، له همدی
کبله له پیچاره گئی خنده ناچاره
بوچی دهیز ددر و اغدو په مرسته
خان د زوند له واقعیت خنده
لیری و سانو، «زرزساند»
حقیقی هنر د انسان وجود او
دده همیط په وجوده راویدی.
«بایکون»

هئر د احساساً... و د نهر يك
محصول او هدف نوي هم د انسانی
حال او انسانی عو اطغوا نمقابل
دی . . . نولستمی

د هنر و گری هنر حس کوی
خیمنی به پوهیبزی . خو ایخی
ابز خلگ نی هم حس کوی
او به پوهیبزی . دنی لارد .
هنر مقلد نهادی . مازی نی .

۱۰۰ (هـ) هـ

د پوہاں و بہ نظر کی

اوە! ھەنر خوھەرە لور اوزۇند
خوھەرە آنپىدى، دەگۈيەتە

هئر د سعادت و ا. وزی نه یو
دعوت دی . «شیملت»

از موجد ئى [مىۋىز ئە] گەنل
سوى دى .

د شعر مر و چین چی به ازی کی
د ہر سوی دی او بی و چ، ذی داده

چی د سلاطینو یه در بارو کی
اوی هنرات ددوی یه نصیب
سوی دی او یدی وجه شعر هم
دیر بنت هو ندای دی .

همدار نگه چی پاس مو وو بیل د
هو سیقی بیدا بیت او دهربیت
د عشق خخه سوی او دا هم
ویل شو بیدی چی د هـ و سیقی

او مری آه [نـل] دی دغه
صغرائی نل چی یه بـنـآواز او
تر نم سره نـی زـه او فـکـر نـه
فرـحـتـ حـاـصـلـیـزـی :

کله حسن او جمال به به مخو کی
کله مشک به د کبليو به نافو کی
کله داغ د هینهانو د کوکل شم
کله زوز به، کله بانو، کله گل شم

کله زرواه له کوکله وره صنم شم
که د گلو بزمخ پرپونم شبتم شم
هر غلره به آغوش کی د صدف به
کثافت کله بیدا کی بیا خذف به

د حزو گلو به شونهانو کی خندا شم
چو د بزغ به صورت پنکارمه تنا شم
نیاره نو هم چی دشیی باه بیکار هیزم
بیار ناشم چی دور مخ خر گند هیزم

نوم د [من] را بازدی کنپیزدی به ساعر کی
آب من بوای چی خر گند شم به گوهر کی
که می اه خندل د بیغ غشتنی غنچه به
او که نه نوم کی گل او شگو فه به

کله ڈپ، کله سقبال، کله اسریت به
د هر دود و هجازات اره سجیت به
به یوه تھای کی او په بل کی اور شم
به یوه بنه کی سپین بل کی نور شم

د سقراط به جام کی زهر شم خواهد شم
چی د خضر وار را خی دز و نداو به شم
د هوسی رهنمائی نه اور بشکاره شم
د سکندر د برخخ نگ هانع نیاره شم

«یتیم» را ایام پر هدر نمی باچا کرم
بیا دده «بالمی» ده لره بلا کرم

د بلعم به خان بلا خیله دعا کرم
دقطمیر دسر یتوب موجب وفا کرم

کلمه جنگ و اختلاف او عداوت به کلمه صلح، اتفاق او امنیت به دچا هانه به، دچا سوبه؛ نصرت به دچا ضعف دچا قوت به

د [اویس] دغپلوا شپون دغره لپوه کرم
پر نازرسو انسانا نوهنگ شپا؛ کرم

کله توره یم به لاس کی د جگړو
بنادی نوعه به زړو کی د بنادهنو
کاه د سردیا سه هیږم د نیازهنو
دردې بولی به کوکل کی د دردنهو

گاهی ناج یم دوا کمنو په سرو کی
گاه نهاد که یم دخوار په لاس و بندو کی

کلمه اوبنیکی د مظلوم بمه به-پیزدم
بوخای واک بمن بر هر چا با اندی چلپیزدم

د چا عز و حریت او کامیابی شم
د چا ذل و اسارت او ناکامی شم

چی مطیع وی تر هر چاوا کدن اسلام شی
چی په ستر گو گی پنی کاره شم [اید] هی نام شی

کله روح یعنی دخادر و پنهان بدن کی
کله هری یعنی نسبتی به گفتن کی

شاعر

۵۵۶ زغ دی چو بیده زرده زه یه باخو

به آهنگی که آدمان ملکی ناخواهد داشت

د بهار د عندلیب د زرده نهاده ده
د کاروان د جرس په کلمی زمزمه ده

د شیاهه د یردیسی دنل آواز دی

دھنکت یہ دفتر واؤ کی یو راز دی

په مظاہر دی د سپې-څلوا احتما ساتو

فلسفه ده د خ-وش رانگو کائنازو

د روح-اونو له دنیا سره آشنا دی

چی د آهه سره وزی له سینه خه

نویوی وینی دستر کو اه چینی خه

د دردو نه-ماينده د خنکر غږز دی

خیرو زکی همپهه د کانه غوزه دی

۵ سر تورو و سرو ۴۵ حمایت ده

د یتیم و بی سایی سرته سایه ده

دی ز گپر دی دز کمندن! ساندی دبورو

د ظايم ېر کونو کار گوي د نورو

د غرببو او غمجهنو زدو قوت دی
و سرهستو بسدها بسا او نه آفت دی

چو د چا د بخت د پوه شی په ده بله
دو او وی د تاریکی هرمه کعبله

دغه بز غ دی چی په کوم خای کی هوجود سی
هره ورآنه ئی آباده ۴ په هسعود سی

ذ ۱۷ هخ د نظم پاشه بروخه

کله ژوند یمه هستی یمه بقا یم
د اشخاصو په نسبت می شکل اوری
دول دول می جلوی دی بردی غرای
په رقم رقم نومومی خلق یوای

کله په ژوند کی داسی ورخی
راخی چی باید فرصت غنیمت

د بولی او ده بر سکهه مخینی
و اخلي او نه داچی کونایینه

زوندد یعنی [نل یلتهه] ،
سلامتی دی نیاه کېبزی . [دېکنەز]

یغی خبری

﴿ ژوند ﴾

هر خونی چی کولای سی خونی
او خوشاله ژوند کوه او هیچ
و خت پېخایه او بی سکوی فیکر
خیل مغز تە ۴ پر پزدە تەکه چی
سلامتی دی نیاه کېبزی . [دېکنەز]

مات كىرى دى .
تېمور دەپىل : هوا هەۋازىم چى
ھەم مى بايزىد اوھەم مى نور دەپ
مات كىرى دى . سەتاخى مراددى

دوا يە ! بىئەخى ياد بىر جەئەت بىان
شروع كى او تېمور نەنەي ووپىل
اي باچا ادا خېرە زەھە خېخە
وأورە نەچى يە هەكەر كى ئى

اوھە خە و كى خو يوا اسان ئى
زە بۇھە مور بىم نە دەر سى
خدمەت كوي او زە وزۇند نە
نەبەد بۇ بېقىنى يە درىخ يو وېنى -

ئو يۇنەكى او مەلامەت اسان
ياد بېزىي او زە بە يوھە مظلومە
بىئەخى ، خىكە زە اوس غوازىم چى
نە ددى خىپلۇ كىناھا و جىبىرە

و كىي مەنە دېل سوی دى چى
تېمور وائى [توان ھەۋەدى ئى
بەدرە دەخورى] خوزماز رەنە
نە لوبىزى چى نەدى زە باھە درد

و دەخورى خىكە زە بۇھە كەپەرى
مۇر بىم .

تېمور چى ددى بىئەخى و زە ور-
توب او بى پەۋائى نە و كەقىل نو

د كېپەستلىو اش بارە ئى ور نە
و كەرە او ور نە و ئى دېل : چى

چى دىشەت شاھ و غۇزى نەر اور سەپدى
د بىي بىئەخى و او دوھە ھېپەتە كەۋ
لەكە د بۇ زەرى بىغ ، تېمور
يىدا-قى حال كى داور بىدى چى د

د خېل زوھى زەخم ئى يە زە
خۇرداي او تول جەھان نە بە يە
قەردا غەصب كى سەرە اھىپەدىء
ئەنەنەي ووبىل : چى دا زە -

رېبۇنەكى آواز دچادى ئى بىدا
ئى كى ؟ حال راغى چى بۇھە
يەردى بىئەخى ئە و كەر ، ئە و كەر
كۈنجازى كەلە ئى اغۇستى او

دەر دەر دەر دەر دەر دەر دەر
راغىي دە ، تېمور ائەر و كە
چى رادى سى ، بۇھە بىئەخى راغلە
چى اخى بىشى ئەر كە تۆك كەلە

ئى اغۇستى دەخىر دەر دەر دەر
ئى دەر دەر دەر دەر دەر دەر دەر
مەخ بۇست ئى لەكە او سېنە نور
سوی دى بە نازى زە بە خېرى

كەي چى راغلە بېلە دى چى د
باچا او دەدە در بىمارى شان او

شۇ كەت ئى ئەنەنەر لاندى راولى
دەپەر دەخورى ئى لامۇنە او زە دە

د نېول او و ئى دېل : هەنە نە ئى
چى سەطان بايزى بىلەدرم دى

خواھى زەرىت بە ئى در اود
دەپەر دەستەر كەو يە كەتوبە دا
زەرىت دەزلى كەپدى . تېمور دوھە
غۇزىدالى ھەم دەر اودە چى د

سەرا دېب (او سنى خىلوان) د
عقيقو خەمە جەرەشى اور نىڭ
ئى دېنەكلى خوانى بەجاھى د
شۇدا او نە ور نە و ، يە خىمە

كە بە ئى خە دەلەر دەلەر بىي
غالىرە دەوارى او درىي سوھ د
سەرۆز روچامونە او نور د بانچى
دەيىش او نوش سامان بە ھەپەۋ

دەپەر و شۇ خواز بەساز نە
گان ناست دەمەخ و خواز بە ئى
دە خىلوان ، دەلەكە خانان
باچاھان او ابى كەرى قەماندا نان

ناست و او تەلەو بە ئىزدى
[كەنەنە] نامەت و شائەر مەست
او مەخەمەر دەپەر يە ور اندى
ناست و .

بۇھە دەغە ھەپەش او نوش او
ساز او سەھبەت بە حال كى بۇ

زە زەپەر دەنەكى آواز لەكە
بىشىدا چى بە اور بەخو كى

شەكەرە سى دەپەر بە دەغى
مەھقەل كى دادر ھەل شو دا زەغ

او لاما نخنی ورده یه دنیا کی
هیچ مهر بانی نسته چی دهور د
هر بانو هر سر دی بر نه سی د
دنیا با چهان، قهر هانان، عالمان

شاعران او اوی اوی شخصیت و نه
تو له دهور حاصل دی.

کرمانی شاعر: رشتمیا باید موز
مندی به اوی عزت او نظم و منو

خ که دجهان بر جسته اشخاص
تو له دهور به غیبز کی روزل
سوی او جهان نهی دهوری د
که دیاره و روزه اندی کری دی

بن ورخ چی به دنیا کی هر خوک
به اوی عزت او هنرات پیز و
دا دهور حصول دی.

نهور چو دهور به باب کی دا

دار و بدل خه و خت په، فکر کی
دوب سواره رسته ای اهرو کی
چی دری سره چا بک سوار لیان
دی دی بیخی به زوبی پسی

رهی سی او هر چا که راویت و
هر خاچی غرایی زه به نه خنی

و نه کر زوم، زه پو هموم جنی دا
بیخه، والو داسی اپو نتوب کوی

وای داسی به دلادری او بی-
بروائی بز غیبزی دا خیکه، چی

راویت وی اوس هه مانه را
و سیاره چی زده می دده دبه لتون
شخه د کونلو و بندوک دی.
تاوه هه خه و لک چی دهور به

مجلس کی ناست وه دینه خی پر
داسی خبر رهی و خندل او وی
ویل: چی دا هواهه د خو بوازی
[کرمانی] شاعر وویل: چی

هو: لپ، اوی ده مگر داسی نه لکه
ناسی چی فکر کوی بلکه اپو نتوب
نهی دهور والی اپو نتوب دی او د
گران زوی دبه لتون اپو نتوب دی.

پهور و بیخی نه وویل چی نا
دا اوی لاری، دا دینه و نه
خمنگاهه او غر و نه خمنگاهه طو
کر مرید اسی خه باو کی چی

انسانان نهی فرخناورانو در نده
د خمنگه رانه شوی نه؟ دا
و خد هم کرمانی شاعر وویل:
چی بی عشق کی دختر او دا وز دو

لار و حساب خوک نه کوی بیخی
به هه خیله خبر، نیکه ار وله

چی با چا زه از وی بلام دا که
زه بوه موریم او دزده تو نه می

را خخه بله شو بده.
[رشتمیا چو هور دهیری ستا ینی

هر خه مراد دی راهه و وا به
بنده دشنه شاه پهور آندی چار
زا او کنپه نستله او ورنه ونی
ویل: چی زه [دسا ار هو] د

او سپه و نیکو خخه بم دا خای
دیز ایزی دی زه ما بیلار او هم پره
دواده ما هیکیران وه بوه ورخ
در بابی غلو برموز حمله و کره

اده هه دواده نهی مره کره زه
دزمه در او شیاسته زوی نه هم
قو ندی راخخه بو تو دا خلرم
کمال دی چه دهه به نلات کی

لایه اند، سر گردانه بیوی خواه
او بله خواه، خفلم چن دادی
ادس دله را ور سپدام، پهور
چی دینه خخه د زوی کلمه

واور بدل نهی واسه بله او به
زمه کی نهی وویل: [لکه زه
زوی جهان نکیر] بیخی پسی زیانه
کره چی زه ما زوی اوس سقا په

لاس کی بولم خیکه د [با یز بده]
لبکه دهه در بابی غله نیو ای وه

او تا بیاد بایز بده لبکه دان مات
او بندیان کره هر خه چی نه

در اوده خنی چور دی کره به
هه و کی بدهی زهه زده زوی هم

کرها نی و بیل: ن- چی اری
حمدغه ملا اری نور نو بیه یوه
یول نهار زی .

ددی ن-کل ای-کو نکو [ما کسیم

مکور کی] وائی: چی نیمور یو
خورا لوی با چا او یو قه-هار

انسان نیز سوی دی دا خبری
چی شاعر در ته کری دی د

هر چا د و سه بوره ن-ه دی نو
که زها به خواه وای ما به د

نیمور نر شهرت ددغ-ه شاعر
شهرت زیات کری وای خ-که

چی نو هودی شاعر د شاعریه
مقام اود شاعری د زب-ی بیت

داسی سا نلی دی چی ه-وز
میجیوره کوی چی ب-ای-د د

شاعری مقام دیز و سیا یو خو
دا هفه و خ-ت چ-ی دو د

خیلی زب-ی خنخ بیه استفاده
کری یعنی حقیقت نی ب-ه

دیز جرئت خر گند کری دی
لکه کرها نی شاعر .

زیو نو نخمه و بو او نخ-که د معشوق
و خندا فراز او نیاز ته هم ور ته

ده او که بیل نوم یه ای بندو نو
دهور والی د حس خب-ی دی .

نیمور و کرها نی ته آفرین
دوایه او و نی و بیل: چی نه د

خدای تعالی ب-ه ترین صنعت نی
او یا کنخدای چی د خپل او حفای قو

د اظهار دیاره سه از به تا کای ده
هندو نی .

حقیقت نی چی کرها نی شاعر هم یو
حقیقی شاعر او خوبی زی انسان

دی خ-که یو و خت چی گوده-
نیمور دده سره یو صحبت کری

دی دا صحبت په ده کی د یو
عالیقدر شاعر مقام خر گنده دی

هه داسی دو: نیمور ور ته و بیل: که نی زه

خر خولم یه خوبه هی رانی-ی
شاعر: ب-ه بیه ده و بیشت نه و سر با-

ز اودی رایسم . نیمور ایز خ-ه
ت-ه دیز خ-ه یه قه-ر ور ته و بیل:

چی دا خو بوازی زها د ملا
بیه ده .

هورده اود فزوی در کپدو نی
سد و بد خنخ و نی دی د زوی
بیل تون ددی ب-ه زده کی یو
سوخون-کی اور بیل کری دی

ددغه اور یه قده کولای سی چی
دزون نه نر آ خره بوری دزون
به نلانی کی خ-ان ستری او
ستومانه کی خودا ستری با به

حس هم نه کی بل-که د دی نلانی
ادر به نی اور هم ب-ی فازه .
کرها نی ار تو اود با چا ب-ه دی امر
او خبر و خوشاله سو او لاندی

شتر نی و دایه .

« نه همه ناخمه اور هم چی ناقرا ره
زره خخه آرام ور کوی او بیه
آرام زده کی ه-م خوشاله

کوون-کی بیوره-انهور را ولی
داده صحبت خبری دی او سر ب-ه

هی د یو داسی خای خخه ده
چو هله، بیله، صحبت، ز بیه ای او

خوبیه و خندا خخه اور خه نه
لیدل کی بزی، هادا شن ناخمه بیل

و خت نه وه ارو بدلی آیا دا د
ناز کو گلاؤ د-انه و زغ دی

که د آ-هان سه دره و ب-ه خبر و
بیل کری دی دا رشیدا با بند د

آؤ مارنچی : ار

حاجی هیردیس خان چی به حاجی هیر خان سرهنگ هشودی زهوزد و طرف خورا اویو او نامه تو کانه و خنخه دی . حاجی هیردیس اومری سری ف چی خپل وطن ئی د پردیو اچمی خنخه خلاص کر

هفه و خت چی ئى د خىلى مىنلى آزادى و كېلە نود خدای شىكىر ئى بىرخاي كىر او و ئى و يىل: چى د وطن
ا-تىقلال هفه و ظيفه و چى ما نە د خىلى مورا، خرا مپارل شوي وە زە اوس دە-ر شىكىر كوم چى د مور
اصىخت مى بىرخان كىر .

ما پیام به نی بو نا کلی اندازه پدا او بو کی چی روانی
وی اینتو ای، سهار به نی بیا هفه تملی که به نه وی
کمی شوی نو هفه به نی په دیوال کی هصر فول .
یه دی کلا کی کومی و دانیه چو تراوسه د هفه

و ختمه با زادی ترا او هم پرخای یا انه دی او س هم
داستقادی وردی ددی و دانی و شعپر بنخو خو نونه
رسیزی فولی خوانی د کر کیو خایونه لری هنگر
او س همه کر کرد و بنواه خوا خودل شوی دی

دی کلا دوی دروازی در او دلای چی بـوـه ئـی دـ

مگر ځیفی برخی ټی اوس ایدل کیېزی . د کلابه
ځیفه برخو کی ګچ او سارو هم کار شوی دی اور

حاجی میر خان چی دخار جیا او اه کشمکش خخه
خلامش و نود وطن و اصلاح او امنیت نهادی توجه
و کرده وطن یه عمران او نور و چارو کی نهی
دیگر پاهملر نه در او ده دده دوخت دعمران او خیخه

دده همه شخصی کلاude چیه کوهه کران به کلمی
کو دار غم دارد و در غم ازه پر زده .

ددی کلاه جوده بنت خنخه تراوشه دری سوہ کاله
نپر ہنری مکار تراوشه پر خپل خای بپله کوم

خنخه و لاره دده دخینه نار یخه بلقو او خنخه معلم رمیزی
چی د گر کین ه پل هستیا هم په دغه کلا کی وه .

دایا کلا دیوه هر چهار به شکل ده خلود سره ضلعی نی
سره هادی دی ده چوال ارنفاع نی لس هتر ده

د - یېزى، ئارض ئۇ يە نەھداب كى يو مەردى او يە
اخىرى گز كى د [٤٠٣] مەردى، دا كلا نەرقىيە

دروجربه مشکه کی و دانه شوپده دیواونه ڈی
کاخه دیخو مواد خخه چورشی ڈی مکار

عزت او احترام در اود .
دمیر و بس د کلا دیه شرق کی یوه خور الوبه د جوز و
ونه ولاره ده چی د همدمی کلا هم هصره ده .
دا کلا اوس د هو نـکو د قوم خخه د یوی کور اونه

بہ لاس کی دہ چی خپل مخا نو نہ د حاجی میر دیس
دلمسیا نو خمخا بوائی ۔

دا یقینی معلومات هازه نسته چې دوی به کوم
خای کې و حاجی هیر و پس خان نه رسیدزی هنگر

د نار یخی تحقیقاً نو خنخه دا معلوم یېزی چو دا
او سنی خملگک یا رشتمیا دهیرو یس خان داولادی
خنخه دی او د ہر زیبات گمان یردی کیبزی چی
دوی د حاجی میر یس داور داولادی خنخه دی .

ددوی قرابت نسبت و هیرویس خان اه له دی
نــابــت دــی کــلــه چــی ۲۵ کــالــه دــمــخــه
محمد گــلــخــانــ مــهــمــنــد دــ کــنــدــهــارــ تــظــیــمــهــ رــئــیــســ وــ
او غــوــینــقــلــ ئــیــ چــی دــ هــیــرــوــیــســ خــانــ دــ مــقــرــیــ

احاطه پرداخته کری او د دغو موج-وده کسا او
نی-که چی غلام محمد او هپدی خپل خان ټی د
خینو د لانلو یه اندر د میر و بس خان د اولا ی
خنخه مهر فری کری او ټی د حکومت خنخه د خنخه

هر سی غوښتنه و کړه هغه و چو حکومت هم
د حاجی هیر و بس په احترام و دی خلکو نه د

ارغنداب به ناده کی خو جربه مشکه و کر او همه مشکه زراو شه پورای ددی خلکو ب، تصرف کی ده.

نمری هنگر خورا ټینه گی دی ددی خبیث تو خنځه اوس
هم کارا خسته کې بزی دا خبیثی علاوه یردی چې
محکمی دی خورا لوی خبیثی دی چې دا دول
خبیثی اوس نه استعمالیېزی، دمعماری طرزی

هم خورا بته دی .
د کلا چغرا فیوی هوقعیت هم بته دی دادوی غرة یه
امن کی نردي و بوه رود نه نهمیر شو پده یه شاو خوا
کی د کلام هم خینی با غونه اومپوه لرو نـکی مخایوه

چی دنفر بچ لیاره وه لیدل کیبزی هکر دا باغو نه
اوں یه شخصی باغو او هنکو نبند بل شوی دی یه
دی کلا کی تھینی تشریفاتی شا یو ناهم جو رو شوی
دی اه دی خینه معلومیتی چی هیرو بس خان تھینی

دعاونه دلته کول .
دا کلا د کندهار د او سنی بشوار د غرب و خوانه
نقر بیا ۱۵ کیلو هتره ایزی واقع شو پده .

هم عصر دی و دان شوی دی دام سجد که خواهیم بود
دیر ساده دول چو رو شوی دی همگر بو حاصل نانیز

اری، دخیتو دپاتونو خنخه معلو هیبزی چی ددی
کلا. بست خبته د اوی شیخ با باولی صاحب په
لاس اینبول شو پده له دی خنخه معلو هیبزی چی
دا با صاحب دجاجو میر و پسر یه ده بار کمبو خاص

شیخ‌زاده‌ی از واده دمنهه مری سری دی

ز ماد او هری کو زدی هر ام چی
ز ما د عمر یه او ه کلنو کی پر

خای سوی وه زمـا خـه به یاد
نهـدی او دلـه به دخـیل وادـه
خـه و بـز غـبـزـمـ جـی زـهـا دـعـمـر
پـر دـیر اـسـمـ کـالـ وـسـوـ موـزـدـرـی

ددي کار له پاره ز هوز خو بنيه
او خوشابه فکر چا نه کاوه
بله که د چيلو سات آهريه او
صر ف جوئي به لحظه ئي دا کار
کاوه .

یہ ہندو اور کو وادہ چندانی
آسانی کا نہیں ہے بلکہ وہ

او مندی لیدل سوی دی چو د

دارائی دلاهه و رگهه

میراث اسلامی

دایلیل ددی کار ددفانع اه یاره

دلوستونکی داشتم بهادر فم او او
له یاره باید دوایم چی های ۱۳۰

کلمنی کو وادہ کری دی نہ
کوزدہ، خلکہ بہ کانیاوار [د
کاندی پلر آنی بنوار] کی دوہ

دود رو اج وه بوهنه نی کوزده

او کو ایوب بہ نی پر دوی

دزوم او ناوی به غیاب کی چی

دوی به حیر لام اه وه دا دار به
دوا ده اه خ اخ خه ده سو.

زه، سنه خمر سوم چه زها
عمر او بیلار دی واره بیه نا

په کر چنیوالی کی
د واده ناو اونو فه

خر نگه چی واده به اصطلاح کود
بوی ور مخی لار نهاده، کتاب را بده به
دز راحتیاط و سی مخصوصاً دزوم
اد ناوی سن تر قو الو اوی شرط دنی
هفه و دو نه چی به او مه بن کو سوی
دی ده ایز خوشای مخینی پیشنه
سو بندی، نو هم انها گراندی چی د
خیل عمر به ایزده دوره کی داوی به
تجر بو خبته نه، او ده نه هم به
کو چنیوالی که واده مه نه دهه
ناوا نه خیل به قلم لیکی او دا
مضمون هوز دده له ده، کتاب خیل
چی [زهان تجر ای] اوه بیزی به
آزاد دهول را ز باره کر

لکه خر اگه چی می رمه، امی
با بد، ی لی-کم داده، و بد، خ طره
ده چو، زها سره پا، همه همه
خلمیان چی اوس نی عمر و ده
د بر اس او خه، اس کاه دی او
زها تر تر بی لایدی ی غ، ادم
هیار کو ورنه و وایم چی بهدی
من کی نی واده، دی اری چه
زها بـه سر نوشت، هـه، سـه، دـه، اـی

در اجکوت او بور بندار تر منع
۱۲۰ میله مسافه ده او همه به
گادی به پنجه ورخی طی کو له
خو خر نگه چو زهایلار چابکی

کو له او بور بندار ته نزدی به
در بمه ورخ گادی به مانه شوه
او بیلار می سخت زو بل شو کله
چو دواده ترتیبات شروع شوه

زهایلار سرت بایه بوه دز خم
بندی به بمه و داهم نه کپدل
چو واده مهطله شی او تو له په
بوه سخا زنگپدو او خوشا لی مو

په و په بده سوه
تر او سه چی زه همه صحنه را
پیدوم زده هی د کونلو وینو
دکشی او پر بدن می دشتم خخه

خواهی رآ مانی شی
دواده په ورخ می بیلار که خه
هم ده په به نکلیف و خه ده
خوشا لی دیاره نی په هر اسمو

کی گدیون که
په همه ورخ که خه هم تو له شیان

ده خوشا لی و خوزه نه بیو هپدم
چی ناینی بعنی خه دا اوس

زما هپر دی چن خر نگه به خه
[اور به ۲۷ هنخ کو]

زاده سوی و داموز نی دروستی
اولادونه نو شی ارمان ایستی
چی باید دا دروستی و دونه به
دهه خوشا لی نه کوی په دی

به ناسی پوهیزی چی مانه دی
واده غیر له بینو خوب خود او او
دساز در نگه درونگ او نوی
کالو خخه بل خه قیمت نه

در اود خیکه ما پدغه وخت کی
شهروت پهخی نه بپرندی اجازه
را کری چی دلنه دخیه لات له
نهخی تر خو قصو نه سه اوه همه

به چندانی ناسی نه دلچسپیه هم
نهوی خود مثال په دوی به نی
بوه مضمونه پرده بیان کرم
عنالا کله چی نی دواده په ورخ

هویز در اجکوت خخه په سور
بندار ته بیو او سرت بایه نی ده
کور کمنو په خمیره ولر او
زهایلار چو دز برو او دنها کور

[همه وخت ای شاعر] سره ده
علاوه در اوده او پدغه وخت کی د

همه سره به مجلس اوف کله چی
همه ودت کادی نی راو و پنه

او وی ویل چو بور بندار نه
باید به دوی ور خو کی ور سپز و

هیاشتی نه داده دمعنه د واده
در بف دروب شروع کیزی کالی
ر غیزی کورونه جود بیزی اود
همه مسیاف اه باره کو بشن کوی

چی په همه و سیله وی دیری
بیسی برابری کری هر کور نی
کو بشن کوی چی بسیما الداری
کو تر همه بلی کور نی نی واده

مجلل دی توله همه بیخی که
نه آواز بنه وی که بدی بدای
وانی او به ناره او بوغاره پر
همه ایگانه خوب حرام کری

همه ایگان هم هیجور وی چی
با بد په دغه وخت کی پر خوه
د کوتمه ره لکوی او خه باید
و نهوانی خیکه دوی پوهیزی

چی دددی او بت هم ر سیزی چی
دهفو په سر دغسی بلا در شپوه
کری نهوزه هشرا او فیکر کری و
چو زماد واده اه باره باید منظم

تر تیبات و ایسی او د خرخ د
که او لی به خاطر باید دا دری

و ونه به بوه شیه و سو خیکه د
دری و داد اه ایم صارف خخه بو

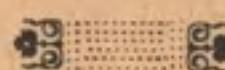
حه را فوق اهاده واده جه و بزی
زهایلار او اکا چی بیخی ده

پناغلی

عبدالحی

«حقیقی»

په شخصی تو گه په سبق دبلو کمارل سوی او چی
عمر نی د [۹] کا او په شادخوا کی ۋ د کىندهار
د نېمۇر شاھى پىروتىخى دەوھى تو لىکىھ نە شامل

سو ددى بىن و ىخى ددر بىمۇ تو لىکىھ تر دبلو ورسته
دەوھى دەدېر بىت اخوا دەپىر و بىس با با لېسی نە
نېدېل اوھلەتە ئى قىز نېمۇ تو لىکىھ يورى اوست
او تەھصىل دىكىء . داسىمى يو واسىمى او دو واسىمى

تو لىکىيود پاره چى يدى اىيـه کى نەوي دا حەمد شاھ
بابا يىسى نە داستول شو . پناغلی حقیقى وائى: چى
دەھلیم يدى دوره کى دزوند دەپەر وەشـكلا نورا تە
مخ ۋ خو دەھى مەفرطى مەينى په وچ چى ما د

پىروتىخى او زده كىرى سەرە در او دل تر دېرە خابە
با ندى مـسلط و مـمـكـر بـولـى مـشـكـل چـى بـرـ ماـنـى
بـرى دـهـ، نـهـ اوـزـهـادـبـرـىـ آـرـزـوـگـانـىـ ئـىـ رـانـىـمـخـواـ
كـرىـھـ، زـماـ دـمـرـحـومـ بـلـارـمـرـكـوـ دـاـ بـداـسـىـ

دـخـتـ كـوـ چـوـزـهـ دـدـوـوـلـسـىـ توـلـىـكـىـھـ خـمـنـ، فـارـغـ
سوـىـ اوـدـ فـاـ كـوـلـىـ پـهـ هـىـلـهـ هـىـ دـقـيقـىـ اوـسـاعـةـ، نـهـ

پناغلی عبدالحی «حقیقی» داچى چەرھۇ ئى بە دى
مخ کى ايدل كېبىزى دەر حوم حاجى محمددا فضل
زۇي پەختە علیزى او بىلەش كاڭ د كىندهار
پەپتار كى زېزەدلى دى . كەلە چۈزە دەپىر و بىس

با با پەلـىـهـ كـىـ زـدـهـ كـوـنـىـكـىـ وـمـ دـەـفـوـ زـدـهـ كـوـنـىـكـوـ
پـهـ دـلـهـ كـىـ چـوـزـبـارـ اوـ كـوـپـىـشـتـىـ پـهـ نـمـدـىـ كـىـ لاـ
دـورـاـپـىـكـارـهـ ۋـ بـوـھـمـدـغـهـ پـنـاـغـلـىـ حـقـيـقـىـ ۋـ دـاـخـوـارـىــ
كـىـنـ اوـ تـحـىـرـكـ زـدـهـ كـوـنـىـكـىـ بـەـ دـىـ تـرـخـ كـىـ چـىـ

خـپـلـ دـرـ سـوـنـهـ بـەـ ئـىـ بـەـ نـهـ توـ گـهـ وـسـرـنـهـ رـسـولـ دـ
لىـسـىـ پـهـ اوـهـ وـرـخـنـىـ كـەـفـرـاـنـهـ كـىـ بـەـ ئـىـ قـرـنـوـ دـ
دـەـرـوـ شـاـكـرـداـنـوـ لـوـيـهـ بـرـخـهـ اـخـيــتـلـهـ اوـ هـمـدـاـسـىـ
دـ كـىـنـدـهــارـ دـ طـلـاـعـ اـفـفـانـ دـ وـرـخـيـانـىـ سـرـهـ ئـىـ

خـپـلـ قـلـمـىـ هـرـسـتـىـ جـارـىـ سـاـنـلـىـ دـىـ چـىـ دـنـوـمـورـىـ
وـرـخـيـانـىـ دـەـپـرـوـ كـلـوـ كـلـكـسـىـوـ اوـ زـمـادـدـىـ خـبـرـىـ
نـصـدـقـ كـوـىـ .

پـنـاـغـلـىـ حـقـيـقـىـ بـوـھـمـطـبـعـ، خــوـشـخـلـقـ، اوـدـ بـىـوـ
اـخـلـاقـ، خـبـنـقـ دـىـ؛ دـەـشـرـاـنـوـ اوـمـلـكـرـوـتـىـ نـلـ
اـحـتـرـامـ كـرىـدىـ . نـوـمـورـىـ پـەـپـەـرـ كـوـچـنـىـ دـاـلـىـ

د پهلوو پیشتم هیخ پاوه بز خنه

نجلی وه هنی نه باهم بوجاخه
وربوروی وه خو داچی کله
موز سره مخاخه شو هن خبری
گرده ولای او بر دواو شرم
او حیا غلبه و کره، ده بسته با
خنه بیده شو.

وروسته نردي خکه چی زمز
سن و واده ته مساعد نه و نو
هیخ کله ها خیل خان نه د بو
پهله یه حیث تکلیف ور نکر

ارهه هم بوه نجلی وه چی یه
هیخ نه پوهده، که خ-ه
وروسته مو بود بله یه خبر و بیل
و کر هکر بو پر بل سره بار ف
خو دزوند به آخر و دخو کی
چی ددارو د اجتماعی فلسفی
بر اساس فیکر نه ور پهدو، او
و گذاره و کره.

خودا دی یه ناوی چی د کم
عمر بور خو کی واده نه بواخی
بی خونده وی بلکه زر زونه
سره ساده شی او دا نو دزوند
تریا به بونه تماهید و نکی شخوه
یه وجود راوی.

آبا پر ملکه رزق لبزدی چی
معنی مخ کی،

دولد [سیتا بادی] هر ام پر
خای سوه [سیتا بادی دهندوا او
د واده به هر اسمو کی هن
مذهبی دود دی چن دنکاچ بز
وخت ناوی او زوم اوه قدمه یو
خای پر لاری سره وه کیزی
او د وفا اوصیه میت قول سره
کوی او بر او زم قدم داسی
نلکی کیزی چن دنکاچ ونول
شوه.

او داهم هیخ و بادنه نام را
ور لای چی خرنکه هو گنسار
[د غنمود او روش خنه یوه شیرینی
ده چی د نکاچ بر وخت نی
زوم او ناوی بو د بل یه خواه
کی سره ور کوی] پر خای
شوه.

آه نه هن او مری شیبی خنه
دوه هصوص کو چنیان، پهله کوم
ه-دف او هقصد خنه دزوند
طوفانی او قیا نوس نه ور شپوه
شوه، د واده یه او له شیه مو
ور پنداری بو خنه رابوروی وه
او ها ندینه چی می هم کو چنی

تردی حده چی بوه دسپین بز برو
متعداقینو خنه راه و بیل: چی

شمپرل، د بیلار هر گ هانه
بپنه لویه بپنه او صد هدوه شکه
پداسی وخت کی چی با بد خیل
تحصیلات هی پوره کری وانی
زماد کورانه چی د شیپرو نه
خنه عبارت وه نوله احتیاجات
او سانه را دغایری سوه، دایوه
روپناه خبره ده چی دخوراک
او پویناک سرال هنچ نه راسی
نوری خبری نی نهت الشهاع
واقع سی، زه بوازی یه بوازی
یدی فیکر کی دا پدم چی زه
او زه کورانه سانه او د
ژونداه احتیاجات غواص او
دیوه داسی کار یه نلاب کی و م
چی هن خورخن دهه زه
او نیه فجیره د کی، بندغ و ختو
کی مو دا خیره تازه و غوب نهرا
ور سپدل چی [د آریانه ففان
هو ائی شر کت] غواصی چی د
خیل او نکر چلو او د باره افغانی
بپل اوتان ولاری نومی د هنگرد
سره سلاو کره چی زه هم کشکی
یدی ن-ل کی هراجمه و کرم
بالاخره که موی هنگردی وه که
چی هر خه و سلاوی راه کره

خنی وسی .
دا گپری چی زه ددی خو کربنیو یه لی-کللو لکیا
بم با خیل مملکت کی دی-وه بیلوبت به حیث
خدمت گکار یاد پیزیم . دازها بیخی نینکه آرزو
او بلکل اسامی مرادو چی زه دخپل گران
هیواد او محترم و اس بو خادم سم .

نو پدی ترڅخ کی د ا-وی خ-دای «ج» خخه
هیله کوم چی د محترم گکو ډت دینو آرزو گکا و
ډ پوره کولو کی ډ پوره طاقت او اخلاقش پنه
زرا-هیم و او-سو او کوم د خدمت امیدونه چی
د مملکت د خوانا او خخه کپنی ډ د ډر نوجه
فر سره شی .

داو د بناغلی عبدالحی حقیقی د پیش-ند گلکی
خو کربنی که خاهم ددوی دا پیش-ندنه د یوه
لی-کوال او ادب به حیث و دخ-که چی وخت د ډز
اندیو نومو دده کوم انار ور اندي نکرای سوای
نو لکه دمنه چی مو دی خبری نه اشاره و کره
په طلوع افغان کی ددوی به قلم لی-کل شوی
مضامین او گکهوری ترجمی یه زیسته بیا یه
۱۳۳۳ش کال ټی یوه او بزده سلسله ترجمه د
[اویا او ویناوی] به عنوان خپری سوی دی .

نه هرانه ب-ی او زی ؟ او هم یوه لی-ملکرو
خخه یه ناو که رانه وویل چی : [نر کانه د پزرو
کار نه دی] خو زما عزم او اراده یه دی خبرو
غالب وه او قطعی هی دا کار یه برخه سوی ف
نومی خان و نوموری شرکت نه معرفی کر او
هفوهم نرخه ازمو ینو وروسته د الون-کو چلوا او
د یوه زده گوونکی په-ا-و ګه و مفلم خه وخت
وروسته ټی کابل نه ولپنیل چی هله د خلوره
میاشتو دباره ددی کار په-اده یو ګورس ووا یم
د ګورس ن-تر بشیره | کپدو وروسته د هر ډو طه
تحصیلاتو به مظاہر امر ب-کانه ولپنیل سوم هله
هی دوه کانه په کره او دا لاندی لائی-سنسو نه
و لاس نه راغله .

PRIVATE, COMMERCIAL
A.S.E.L,
COMMERCIAL A.M.E.L,
INSTRUMENT
DOUGLAS DC3

ددی وروسته لائی-سن دلاسته را دستلو به وچه
ما هفو ملکرو نه ن-ابته کره چی هر کار
کپدو نکی دی خو نینک عزم او منیمه اراده
غواصی زه هه چانه چی زه نی ددی کار خخه
غم کولام غواصم چی دا سی خبری د انسانی او
بشری نویه د برخخ نک مانع وی با بد حذر

دی وہ راز دی شاعر نغمہ

بہ اشاط کی کہبزم او ترہخہ، بہ لور عالم کی چی
تاسی ٹی بہ خیلو دو و ستر گو سر، و بینی، لور پہرم
دوح نہ برو بنت در کو و اسکی نفعی او زر ای
ہی دا نیر د آسمان پر سر تپر بزری ۔

خود ری هنی چی روح، رگونه او شریانو، هی
لکه عقماطیس دابه-کلاوی جذبوی اوزما اری
ستای اه که-کتای او خنک، ترد کی نریه لوبده،
خوک دی چی زهادزده روینه نی او دچمال عراطف

لله اخیخه بیل کری؟ خلاقه قوه راخیخه واخلمی؟
دوی وابی: « بیچاره او بیمنوا، د سیوز زمه، لمر

او شیء رنها کو و کو ستور و دلیدنی قدرت اهاری
اور پا ۳۰ مخ-کی

به دو از و ستر گور و ندایم . در و پیانه ا و خلپه دو انگی
لمر نودی و رانگی چی سما و نریه رنها کوی
زها بدن هم دخوبو به زور و نار بسکیه و کی به
غمبز کی ایسی .

د ژواد مظاہر زما لامخ خیخه نیتی .
ددی حرمان برخلاف زه خپله لار پلتم ادمخ
نه خم .
د لکری بهر سنه گماهونه اخلم، به داسی حال

کی چی ستابو غوبزونه د آس د سرواله آواز
خخه خونداخلو او نسبت هاشه هفرور کپهزی،
زه دنیاری دواهی به زره کی چی تو لو خابوئی
اوری جامی اغدوستی دی، خیله دنگ لار بسی

وهم او نه بپر پیزم . . .
خو ناسی به خیله روینا نه امریه کی آن هر شی
خنده حتی در نوا خنده لا به وحشت کی باست .
خیخ و خت خیله لار اهور کوم خنکه نار بکی زها

دیاره لکه-ستایی دیاره روینداهی دایی ده .
هوا نیاره، هر خوانی چی له غلیظ نور والی خخه

د که وی هر خای چی کوم هانع او خندخونخ زه
راسی خدای ها به خطر بوهی از ها ز غوری .

«دیو و یه آنده شاعر نجیمه» پاوه پر خنه

دی یه باغو کی پر گلا او د طلاشی پر وانو ننداره
اے کولای خو عجبه بد بختی .

پهچاره، پهنووا، او خوار همه دی چی غوزه نه اری
خو نه اوری، ستر گی اری، خو نه و بخی .

زه ستر گی نه ارم خو ز ها قبول حواس د ستر گو د
کار گفایت کوی .

زه نه غرام چی د ترحم او شفقت به ستر گو رانه
و گوری . که د ظاهر ستر گی نه ارم خو د باطن

ستر گو می رو بناهه دی او کار گوی .

پهچاره ناسی راست چی د خدای نول نه متوهه هه
ه اطل بری ا بشی، کفران او ناشکری کوی .

روایاست ناسی د نه اهدي دوو شهابو خنه چی

د سکر، فریب او فساد خنه د د کی نرید کر کی
نی پر ناسی پر اینی سقی دی، پهله گمراهی او نه اهی
خنه، نور خنه اری ؟

خوشبخت از اپ کمر غه دی را آنده چی سناسی
نوریه آه و بخی .

«زمی دی»

زه سهار قاصد پنهانگ غواصی د جنهنگ
میدان نه خی، پنهانو نوله د اور خنه د ناسی
او ده نه تاوده که ای گهای، خیلی بشکلی گوئی
نی له بخ و هلرسته او غیچی سره آشنا کرای
ادس همه سهار نی بخ، چی د هفو تر سنه او
غیچی په نه نرا بخ دی رار سپدای، اپکن همه
قاده د چنهنگ به هنی میخنگی نه چی د هفو او میا لی
مپر و نه د چنهنگ به حال کی دی آیا اور سیزی .

ز بار و نکی
محمد احسان
«کارگر»

د خلورو فصلو
قرانه

د چینی
اد بیاتو
خنه

«پسر ای دی»

دوای روانی او به ورو ور و به پدای، بشکلی بنهنه
د گلا او پنهانه لپدر لکیاده، دههی ناز گلا سونه لکه
پنهانگ، گلا او پر بخ دوری هیسه کپده یه ور
سری آهه بدهی او ههی تههی په خبر کتله، بشکلی
گل نه او نکی بنهنه په نه، لهجه، ور، و ایهی:
«بنهاغای، بنهای اطفا پرههه لار ولا رسی، ؟ مهکه»
سنای آس زهاد چمن گلانه پنهانه لپه ولا بدی کوی .

«دوی دی»

درودخانی نه، غاره بیلوری گلا او نیوا ده
یوه بشکلی نهوا نه نجایه درای دو نی قرسیوری
لاندی په خیلار خوزه خوبو کی ور که ده، نه لار او
یوه ور کی کنهنه چی و ده نه از دی و د ور ته
کنهنه چی کلمه به لار و بان ایزی کپنی .

«منی دی»

بنهنه په دهه خواشینی سره درودخانی و
خنهنگ ته ناسی که ای هی، هی، هی، د درخته پیزی
پانهی به دو مره گونه، گونه تو په دای چی آخر به
که ای په ہو او اسکو هر گیری خای سره ای شاده
و خنه چی د دی نا امیده ستر گو نه هی و کنهنه ده
زده کی نی و بیل چی، چنهنگ به کله خلاص
ادز ما هپه به بیر ته را و گر زی .

« د په‌غای سردار همچه دا ئی د دویچام د هیئن » پاوازه ده

خپل او گرا او و طانوا او د افغانستان
خملگو او هه منور و کـا او نه خر گندوم
چـی دـمـلـکـتـ دـاـنـکـشـاـفـ پـهـلـارـ گـوـئـی
زـمـ سـرـهـهـ کـرـدـیـ اوـمـلـکـرـیـ تـوـبـ کـرـیدـیـ
زـهـ دـهـیـلـ گـرـانـ طـنـ خـدـمـتـگـارـ وـمـ اوـ
بـمـ هـرـ چـهـرـیـ چـیـ اوـسـمـ زـهـاـزـهـ اوـرـوـحـ
دـخـیـلـ هـیـوـادـ دـخـدـمـتـ دـیـارـهـ دـیـ،ـ دـاـ
بـزـوـنـدـکـیـ زـهـ بـواـزـنـ آـرـزـوـوـهـ دـهـ،ـ اـدـوـیـهـ
پـهـ بـایـ کـیـ دـهـمـاـ بـوـنـ اـعـلـیـ حـضـرـتـ رـوـعـیـاـ
ادـبـرـ بـالـیـتـوـبـ اـرـدـجـمـابـ نـوـیـ صـدـرـاـعـظـمـ
اـرـدـهـهـهـ دـمـحـتـمـرـمـوـ هـمـکـارـاـنـهـوـ فـقـیـتـ دـ
دـطـنـ دـخـدـمـتـ بـهـلـارـ کـیـ دـاـوـیـ خـدـایـ اـهـ
درـگـهـ خـخـهـهـیـلـهـ کـوـمـ،ـ دـعـاـ کـوـمـ چـوـدـ
افـفـاـنـسـانـ اـجـوـبـ هـلـتـ وـرـخـ بـهـ وـرـخـ
زـبـاـنـهـدـوـنـکـیـ صـورـتـ سـرـهـ دـخـیـلـهـلـیـ
بـهـکـمـرـغـزـوـنـدـهـ تـکـمـلـکـیـ بـرـهـ اـیـشـیـ باـخـتـرـ
گـنـدـهـارـ
زـبـاـرـکـبـنـ صـدـرـاـعـظـمـ بـهـاـغـایـ
سـرـدـارـمـحـدـدـاـوـدـ سـتـرـوـخـدـ توـنـاـنـهـ کـوـیـ چـیـ
دـهـ وـادـدـ اوـدـنـیـاـ دـبـرـمـخـتـکـتـ بـهـلـارـ کـیـ یـهـیـ کـرـیـ
دـیـ فـمـانـ دـاسـ دـدـوـیـ دـهـفـوـ زـحـمـتـوـ اوـزـارـ
کـیـبـوـمـرـهـونـ دـرـیـ مـوـسـوـفـ دـگـرـانـ اـفـفـاـنـسـانـ
دـوـرـهـ تـبـوـنـهـتـوـ اوـدـ بـیـلـوـ،ـ چـلـوـ اـفـصـاـنـیـ اوـ
هـرـانـیـ بـرـمـخـتـکـوـ بـهـلـارـ کـرـ کـاـلـمـدـیـ یـاـنـهـ
بـیـادـهـ وـادـدـهـ فـیـ کـوـاـدـبـارـهـ دـاـفـتـصـاـدـیـ بـیـنـهـ
کـلـنـوـپـلاـ وـ بـهـارـهـ کـیـ دـدـایـ اـبـتـکـارـ اوـدـهـلـیـ
کـهـرـوـدـبـارـهـ دـدـوـیـ دـکـوـنـهـوـدـ فـدرـ کـوـیـ اوـ
دـدـوـیـ دـوـرـهـ دـاـفـهـ نـسـتـانـ دـبـارـهـ بـوـهـ دـوـبـاـهـ
دـوـرـهـ بـوـلـیـ
دـغـ،ـ دـوـلـ (ـکـنـدـهـارـ)ـ وـبـاـفـاـیـ دـوـکـنـوـرـمـحـدـوـ فـ
اوـیـ صـدـرـاـعـظـمـ تـهـدـدـیـ تـهـ اـوـدـرـنـیـ وـظـیـفـیـ دـ
وـرـسـهـارـ اوـتـبـرـهـلـکـ بـایـ اوـلـهـ بـلـکـ خـدـایـ خـخـهـیـ
دـمـهـظـمـ اوـاـوـلـکـ دـلـارـبـیـوـوـنـیـ بـرـاـکـیـ دـهـبـوـادـ
دـاعـهـلـاـ اوـنـرـفـیـ بـهـلـارـکـیـ بـهـ وـرـپـارـلـ سـوـیـ
وـظـیـفـهـ کـیـ بـیـ اوـ وـفـقـیـتـغـوـادـیـ

اـرـزـمـوـزـ خـوـنـدـوـنـهـ دـاـهـیـ رـهـ شـوـبـهـ چـیـ
وـرـخـ بـهـ وـرـخـ زـبـاـنـهـدـرـ نـکـوـ اـنـدـاـزـهـ دـ
جـیـ بـهـ وـظـیـفـرـ اوـزـمـوـزـدـهـوـلـهـ دـوـرـخـنـیـ
زـوـنـدـهـ دـوـرـخـدـوـاعـمـاـ اوـکـیـ سـکـهـوـنـ وـکـرـیـ
زـهـ بـزـدـمـلـکـ دـمـعـقـوـلـ اـنـکـشـاـفـ هـنـیـ دـ
اـفـفـاـنـسـانـ دـاـقـتـصـادـیـ وـضـمـ اوـجـتـمـاءـیـ
شـهـوـنـوـدـعـتـوـازـنـ کـوـاـوـدـبـارـهـزـمـاـوـزـمـاـ
دـهـمـکـارـوـمـلـکـارـوـ بـهـ نـزـدـ دـبـرـبـشـکـارـهـ
ضـرـورـتـ اـیـدـلـ کـهـدـیـ چـوـدـهـمـدـیـ مـطـلـبـ
دـبـارـهـ هـیـ دـاـفـفـاـنـسـانـ دـاـسـیـ قـاـونـ
دـزـهـیـمـ،ـ دـاـنـتـخـاـبـاـنـوـرـدـقـاـونـ دـنـدـوـبـنـ
دـدـوـاتـ دـدـرـیـ گـوـنـوـ قـرـ اوـوـبـهـ جـلـاـوـالـیـ
کـیـ دـبـوـیـ وـاقـمـیـ اوـ کـلـکـیـ دـبـعـوـ
کـرـاسـیـ دـرـوـیـ کـارـوـلـ اوـ بـهـ هـکـلـهـ بـوـ
بـهـشـنـهـادـ دـمـعـظـمـ تـوـلـوـاـکـ هـمـاـیـوـیـ
اـعـلـیـ حـضـرـتـ حـضـورـ تـهـوـرـاـنـدـیـ کـرـیدـیـ
زـهـهـیـلـهـ اـرـمـ چـیـ دـاـوـیـ خـدـایـ بـهـ مـرـسـهـ
دـاـفـفـاـنـسـانـ خـمـلـکـ بـهـ خـیـلـهـ اـجـتـمـاءـیـ
شـهـوـنـوـ کـیـ هـمـخـانـ بـهـمـهـاـتـ سـرـهـ هـهـهـ
عـصـهـهـ نـزـدـیـ کـرـیـ چـیـ زـهـ نـدـ بـکـشـیـ
کـوـیـ دـاـبـهـ اوـبـهـ نـهـکـمـرـغـیـ وـیـ چـرـ کـهـ
دـوـاتـ بـهـ رـاـنـلـوـنـکـیـ وـخـتـ کـوـ دـاـیـ
هـدـفـ تـهـ بـخـیـلـهـ خـطـمـشـیـ کـیـ خـانـیـ وـرـکـدـیـ
بـهـدـیـ وـخـتـ کـیـ چـیـ خـیـلـیـ دـیـشـیـ
آـرـزـوـمـکـانـیـ خـپـلـوـ پـشـتـوـ اـسـتـاـنـوـ وـ وـنـوـ
نـهـدـهـ اـنـدـیـ کـوـمـارـهـیـلـهـ اـرـمـ چـیـ دـبـشـتـوـ
ـهـانـ خـمـلـکـ دـخـیـلـوـ مـقـدـوـ آـرـزـوـ
کـیـاـوـهـ تـرـسـهـ کـوـلـوـ کـیـ بـرـبـالـیـشـیـ
بـهـدـاـسـیـ حـالـ کـیـ چـیـ وـظـیـفـهـ بـرـبـزـدـمـ
دـخـپـلـیـ قـدـرـدـاـنـیـ دـهـ صـمـیـمـیـ هـرـاـبـ

KANDAHAR
MONTHLY MAGAZINE
OFFICE
PRESS DEP
KANDAHAR, AFGHANISTAN
EDITOR A.M. 'KARZI'
(MARCH) 1963
GOVERNMENTAL PRESS